

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XVIII
Nr. 832
Vineri 7 ian.
1966

1 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

TRIMESTRUL II

S-ar părea că specificitatea celui de al II-lea trimestru nu poate fi tot atât de bine delimitată, prin anumite particularități predominante, cum este cea a primului sau a ultimului trimestru. Dacă se știe bine că primul trimestru este o etapă de început, în care se elaborează premisele activității întregului an, în care elevii sint familiarizați cu noua problematică a disciplinelor studiate în clasă respectivă și se pun bazele solide ale acestui studiu, dacă este clar că ultimul trimestru aduce cu sine măsurile pentru desăvârșirea rezultatelor muncii anterioare, pentru lămurirea aspectelor lacunare din pregătirea elevilor, pentru ultimele operații de „finisare” și „rețuș”, mai puțin clare apar poate caracteristicile trimestrului al doilea. Or, pentru a valorifica pe deplin fiecare lecție, fiecare activitate din cadrul lui, se cuvine să-i subliniem de la început nota dominantă.

Trimestrul al doilea este miezul anului școlar: el ne găsește în plin mers, în plină desfășurare a muncii. De aici rezultă și exigențele acestei etape.

Marile probleme pe care le pune în fiecare an organizarea activității didactice au fost rezolvate, toate colectivele de elevi ale claselor au fost sudeate, profesorii care au fost puși în fața unor clase și a unor elevi noi au avut vreme să-și cunoască și să-și stabilizeze modul de lucru în funcție de particularitățile lor. A fost posibilă, de asemenea, realizarea tuturor activităților în cadrul colectivului de profesori aparținând fiecărei clase, ca și în cadrul întregului colectiv de profesori ai școlii și s-au stabilit astfel bazele trainice ale unei rodnice colaborări.

De altă parte, elevii s-au familiarizat cu problemele noilor discipline pe care le studiază, după ce s-au familiarizat cu felurile modalității de predare ale diverselor profesii.

Analiza care a încheiat prima perioadă a activității didactice a permis să se formuleze un bilanț procentual al rezultatelor la învățură așa cum se obținuse ele în notele din cataloage, dar și să se efectueze revizua generală a întregului mecanism a procesului instructiv-educativ pe planul fiecărei școli. Această revizie a avut rostul de a descoperi ceea ce constituie, încă, balast în munca școlară, de lipsuri legate de activitatea profesorilor, a elevilor, a conducerii școlii sau a întregului colectiv didactic în ce rezultatele să nu fie ideale, ca și ostul de la sublinia acele elemente pozitive care pot fi motorul succeselor viitoare.

În urma analizei profesorilor a constat, să spunem, lipsuri privind propriile sale metode de predare, lipsuri care în de tratarea individuală a fiecărui elev cu note slabe, de o anumită atmosferă de comoditate instaurată în întreaga clasă etc. În deplină cunoștință de cauză, el va putea pune accentul pe verigile cele mai importante de ordin instructiv ca și de ordin educativ, de natură să înlăture lipsurile, să creeze condițiile unei activități superioare și în conținut, și în formă.

Pe de altă parte, profesorul va da acum o mai largă extindere acelor metode și procedee care și-au verificat și și-au dovedit din plin eficiența în cursul trimestrului anterior. Utilizarea din ce în ce mai insistență a unor mijloace și metode moderne de predare, de pildă, a dat multor pedagogi, în cursul trimestrului trecut, satisfacția unor succese reale. Pentru clasele cu care lucrează, pentru disciplina pe care o predau, ei au dobândit deja o experiență valoroasă în această direcție. Trimestrul al II-lea va fi astfel o perioadă propice pentru îmbogățirea acestei experiențe.

Așadar, trimestrul al II-lea deține toate condițiile pentru a fi o perioadă de intensă activitate, de maximă concentrare a tuturor forțelor și de maxim randament. Ne putem permite acum să solicităm o sprijin generală a exigențelor pe toate planurile — profesorii față de elevii lor, precum și față de ei înșiși, și față de școlii față de colectivele didactice pe care conduc, organele de îndrumare și control față de școli.

Exigențele manifestate în procesul de învățămînt acum, cînd mai sint de parcurs două treimi din anul școlar, se vor răsfrînge în chip pozitiv asupra rezultatelor finale. Răspunzînd acestor exigențe, vom transfera o bună parte din multiplele sarcini care grevează asupra ultimului trimestru asupra celui de al doilea. Preocuparea de a menține întregul colectiv al unei clase la un cît mai înalt nivel de pregătire, de a nu admite în procesul predării hiatusuri, lucruri neînțelese sau greșit înțelese, vor face ca sfera problemelor pe care le avem de obicei de rezolvat în trimestrul al III-lea să fie cît mai restrînsă.

Cuprînzînd perioada de mijloc a anului școlar, trimestrul al II-lea îi găsește pe profesori în plină desfășurare a procesului instructiv-educativ, proces care trebuie să se înscrie în această etapă pe o treaptă superioară.

Preludiu
la
spartachiada
de
lămurire
a
elevilor.

PATRIOTISM

„Avem o țară frumoasă și bogată, un popor harnic și cutezător, care timp de peste două milenii, în ani grei de restriște, înfrățit cu codrii, riurile și văile și-a apărât glia; iar acum, sub conducerea partidului, își zidește o viață nouă.”

Din Raportul prezentat de
tovarășul Nicolae Ceaușescu,
secretar general al C.C. al
P.C.R., la cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Existența de secole și milenii a unor patrii diferite a generat și statornicit un sentiment dintr-o parte și un sentiment de dragoste față de patrie în care trăiesc și muncesc, față de popor și de tradițiile lui de luptă pentru progres social, pentru eliberarea socială și națională, tradiții care reflectă spiritul de sacrificiu pentru apărarea libertății și independenței patriei. El cumulează valori spirituale cu multiple și adînci rădăcini istorice în dezvoltarea materială și spirituală a poporului.

Procesul educării omenilor muncii în spiritul patriotismului socialist constituie unul din cele mai complexe fenomene, a cărui importanță se răsfrînge asupra tuturor sectoarelor construcției socialiste și îndeplinește un rol de seamă în descătușarea energiilor creatoare ale poporului muncitor. Partidul nostru a arătat în repetate rânduri că educarea maseilor largi, în special a tineretului, în spiritul patriotismului socialist reprezintă o îndatorire nobilă permanentă a tuturor factorilor educativi, mai ales a școlii, instituție de cultură chemată să dăluască și să modeleze profilul moral al omului nou. A-i educa pe elevi în spiritul patriotismului înseamnă a dezvăli în fața lor, prin multiplele mijloace și posibilități ce stau la îndemîna școlii, natura specifică a acestui fenomen social, a favoriza cunoașterea profundă a procesului formării sale, a releva una din caracteristicile și stimulii principali ai activității oamenilor muncii în societatea socialistă.

Esenta și conținutul patriotismului sint determinate de relațiile sociale și de condițiile economice în care trăiește omul. De aceea, în dezvoltarea istorică a omenirii, esența patriotismului, conținutul lui social și de clasă, precum și formele lui de manifestare se schimbă datorită schimbării relațiilor sociale și a condițiilor economice. Patriotismul s-a format în conștiința popoarelor de-a lungul vremurilor, în cursul luptei pentru progres, împotriva cîmpăriturilor străine și a asupritorilor proprii. Ca element al conștiinței sociale, el are un mare rol în dezvoltarea socială. Istoria, ca și realitățile zilelor noastre, demonstrează că adevărații purtători ai patriotismului au fost întotdeauna masele populare, forțele înalte ale societății, în timp ce clasele reacționare au identificat patriotismul cu apărarea intereselor lor de clasă, au trădat interesele patriei și ale națiunii, sacrificîndu-le de dragul profiturilor și privilegiilor lor. Adevărații purtători ai patriotismului sint oamenii muncii, față de

care dascălii sint chemați să cultive în conștiința elevilor cel mai profund respect, cea mai puternică admirație, deoarece ei sint cei mai consecvenți apărători ai independenței naționale. Proletariatul român a ridicat pe o treaptă mai înaltă glorioasă lămurirea de luptă ale poporului nostru pentru libertate și propășirea patriei. Fiind reprezentanții firești ai întregului popor muncitor, el s-a situat în fruntea luptei pentru progres, sisteme ale națiunii, a unit masele muncitoare în lupta împotriva claselor, exploatarea condamnată de istorie, pentru împlinirea idealului politic și social al celor ce produc bunurile materiale ale societății.

Rolul proletariatului în conducerea întregului popor muncitor a devenit hotărîtor o dată cu fîurirea Partidului Comunist Român. În tot decursul existenței sale, P.C.R. a condus masele muncitoare în lupta consecventă împotriva politicii de trădare a intereselor naționale dusă de coaliția burghezo-mosierească. Partidul Comunist Român a demascat în mod consecvent lipsa de patriotism a burgheziei românești, care a înrobit țara monopolurilor imperialiste străine, iar în timpul dictaturii fasciste, în condițiile unei cumplite terori, partidul a condus poporul în lupta pentru cucerirea libertății și independenței naționale a patriei noastre. P.C.R. a organizat și condus insurecția armată de la 23 August 1944, care a dus la doborîrea dictaturii militar-fasciste, la angajarea Armatei Române în lupta împotriva hitlerismului, la înfrîngerea forțelor reacțiunii interne, la instaurarea puterii populare și la reconstrucția și dezvoltarea economică a țării. În procesul profundelor transformări politice, economice și sociale ce au urmat s-a fîurit și s-a consolidat un nou tip, superior, de patriotism, patriotismul socialist, exprimat prin dragostea fierbîntă față de patria socialistă, față de regimul socialist, față de clasa muncitoare și partidul ei marxist-leninist — Partidul Comunist Român.

Activitatea partidului nostru constituie cea mai elocventă dovadă de patriotism, de dragoste și devotație față de patrie, exprimă conștiința unei înalte răspunderi pentru apărarea intereselor vitale ale poporului. De aceea, dragostea oamenilor muncii din țara noastră față de patrie este indisolubilă legată de dragostea pentru partidul revoluționar al clasei muncitoare, continuatorul tradițiilor glorioase de luptă pentru libertate și fericirea poporului, care a deschis în viața poporului român o epocă de mari realizări, a cărei măreție și putere constau între altele, și în faptul că forțele creatoare ale omului sint eliberate de

I. IUGA

(Continuare în pag. a 2-a)

Fizica și chimia în școală

„Predarea noțiunilor de fizică și chimie în școala de cultură generală” constituie subiectul consfățuirii pe țară care s-a deschis miercuri dimineața în localul Liceului „Nicolae Bălcescu” din București.

La această consfățuire, organizată de Societatea de științe fizice și chimice din Republica Socialistă România cu sprijinul Ministerului Învățămîntului, participă academicieni și alți oa-

meni de știință, cadre didactice din învățămîntul de toate gradele. Aceștia discută probleme legate de modernizarea conținutului predării fizicii și chimiei, de îmbunătățirea metodelor de predare, de folosirea mijloacelor tehnice audio-vizuale la lecțiile de fizică și chimie etc.

Prilejînd un larg schimb de opinii, consfățuirea este menită să ridice nivelul învățămîntului fizicii și chimiei în școlile noastre.

Prof. ALEXANDRINA ZBEREA

DIN
SU-
MAR

- Profiluri — pag. 2
- Metodica predării limbii franceze — pag. 2
- Cînd și cum îi învățăm
- pe elevi să învețe — pag. 3
- Tehnica școlară — pag. 4

27250

CÎND ȘI CUM ÎI ÎNVĂȚĂM PE ELEVI SĂ ÎNVEȚE?

REPORTAJ ANCHETĂ

SPECIALISTI
RĂSPUND
la întrebările cititorilor

Biomatematica

Apariția biomatematicii este consecința unui proces istoric întemeiat pe necesitățile fundamentale ale cercetării științifice. O etapă importantă în desfășurarea acestui proces a fost deschiderea de fundamentarea teoriei probabilităților, teorie care a devenit foarte curînd auxiliul cel mai de preț al biologiei și medicinei. Temeiul esențial al apropierei biologiei de matematică prin calculul probabilităților îl constituie tipul de raționament utilizat, întrucît întregul proces inductiv este întemeiat pe probabilitate. Or, științele experimentale folosesc în mare măsură acest tip de raționament. Cu ajutorul calculului probabilităților s-au întocmit primele tabele de mortalitate a populațiilor, s-au putut face prevederi asupra evoluției biologice a unor colectivități, s-a demonstrat acțiunea profilactică a vaccinului antivariolic. Ulterior, importanța unor descoperiri în genetică a fost demonstrată cu ajutorul statisticii matematice, astfel încît în zilele noastre majoritatea cercetărilor din domeniul biologiei și medicinei utilizează statistica matematică pentru analiza rezultatelor experimentale, pentru organizarea științifică a experimentelor și pentru verificarea unor ipoteze.

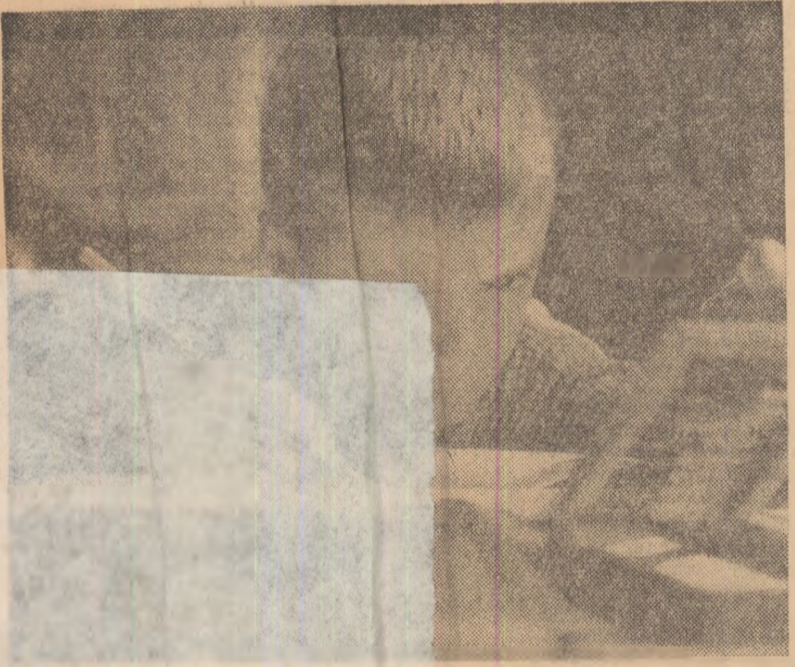
Teoria probabilităților a făcut să apară în mod limpede existența unor noi legi în natură, legile statistice, expresii ale unei alte forme de conexiune obiectivă. Existența lor în zona biologicului apare ca fiind de o extremă importanță, mai ales dacă s'întîmplă ca teoria lui Darwin asupra evoluției speciilor este o teorie cu caracter statistic: specia este un ansamblu statistic de indivizi, fiecare dintre ei avînd o anumită probabilitate de viață.

În concepția matematicienilor moderni, a matematicii o știință înseamnă în primul rînd a o organiza într-un tot coerent, înzestrat cu axiome, cu definiții exact formulate și cu concluzii scrupulos exacte, mai degrabă decît a o înzestra cu ecuații și formule. Evident, în istoria unei discipline „mixte”, cum ar fi biomatematica, elementele esențiale, de prim rang, apar mai tîrziu. De aceea, în ultima sa carte de biologie matematică, N. Raskevsky încearcă lămurii să facă o distincție între „aspectele matematice” și „aplicațiile matematice” în biologie, considerînd că „aplicațiile” înseamnă o întrebare practică directă a matematicii, cu rezultate bune și metode sigure.

În 1957, un grup de biomatematicieni au rezumat astfel cele trei situații posibile în cursul interfeței dintre biologie și matematică: 1) Folosirea matematicii la analiza datelor experimentale și la reprezentarea lor matematică. În această situație, matematica joacă un rol auxiliar (și este adesea situația în care se comit excese, prin „matematizarea” inutilă). 2) Folosirea matematicii în construirea de modele și teorii, la un grad mai înalt de rigoare și aplicabilitate. Biologii și matematicianii sînt aici parteneri egali. 3) Folosirea matematicii cu rol conducător în problemele cele mai abstracte, unde matematica oferă principiile sale fundamentale. Închisă sînt cazurile în care matematica este utilizată pentru realizarea semnificativă a biomatematicii ca disciplină științifică. De pe pozițiile matematice, cercetarea are un caracter aplicativ, de pe pozițiile biologice ea capătă o serioasă distincție teoretică. Intocrirea la experimentul verificator, la practică, are valoarea unui test al prevederilor teoretice.

DR. PETRE TĂUŢU

• O capacitate care nu se dobîndeste de la sine • Variațiuni pe tema unui „lant al slăbiciunilor” • Între memorarea mecanică și gîndirea logică • Se poate și fără un creier electronic • Împotriva „panaceului pedagogic universal”

școlarii să fie orientați mai mult spre însușirea mecanică a unor cunoștințe și tehnici de calcul decît spre un studiu rațional. Se știe, de pildă, că unii învățători se declară mulțumiți dacă elevii lor transformă cel mai repede o problemă în operații aritmetice luînd ca bază doar o indicație a enunțului, fără a-i determina să gîndească problema în ansamblu. Se știe, la fel, că adesea copiii sînt lăsați să memoreze mecanic nu numai poezii, dar și fraze întregi din textele de lectură, fără a înțelege sensul unor cuvinte, al unor expresii etc. În ce mă privește, caut sărutor să evit această primejdie.”

Am urmărit-o apoi pe tovarăsa Ciocirlean la una din lecțiile ei de aritmetică. Pentru a se convinge că elevii pătrund înțelesul fiecărei probleme, ea utilizează o adevărată formă de „programare” a întrebărilor din aproape în aproape, aproximativ după schema următoare: Cîte operații cere problema? Ce elemente vor intra în efectuarea operațiilor respective? Care este prima operație cerută de enunț? Care este a doua operație? Cum ar trebui să fie formulat enunțul ca problema să poată fi rezolvată cu o singură operație? Dar cu trei operații? Bineînțeles, pe măsura dezvoltării capacităților de gîndire ale elevilor și pentru eliminarea monotonei, succesiunea întrebărilor, formularea lor diferă de la o problemă la alta. Desigur că, procedînd așa în clasă, învățatoarea îi ajută pe elevi să rezolvă în mod rațional și probleme date ca temă pentru acasă, formîndu-le astfel primele deprinderi de studiu individual sistematic, eficient.

Un procedeu interesant pe această linie este experimentat în prezent în cadrul cercului pedagogic al învățătorilor din orașul Ploiești. Membrii acestui cerc utilizează la rezolvarea problemelor, începînd din clasa a III-a, schema tipologică și programarea. Cunoașterea a cel puțin două metode de rezolvare dă elevilor posibilitatea să se autoverifice, să se deprîndă cu alegearea căii celei mai rapide pentru găsirea soluției, ceea ce le creează de timpuriu bune deprinderi de studiere a matematicii.

„Copiați schema de pe tablă”

Numeroși învățători, căutînd să înlăture simpla memorizare, însușirea mecanică a cunoștințelor de istorie și geografie, a cunoștințelor despre natură etc. și urmărind să pună la îndemîna elevilor un instrument util de învățare, folosesc la aceste obiecte scheme efectuate pe tablă. Desigur — afirmă Constantin Gheorghiu, directorul Școlii generale din Tîbănești, raionul Negrești — schema este utilă. Dar dacă este folosită static, dacă profesorul o alcătuiește fără contribuția activă a elevilor și se mulțumește ca ei s-o copieze mecanic în caietele lor, schema devine o armă cu două tăișuri, tinzînd să îngreueze posibilitățile elevilor de a munci independent.”

Din păcate, nu toți învățătorii se străduiesc să realizeze schemele într-o formă dinamică, cu participarea largă a tuturor elevilor. Urmările acestui lucru devin foarte vizibile în clasa a V-a.

Am stat de curînd de vorbă cu numeroși elevi din clasa a V-a de la trei școli din Capitală cu privire la felul cum învață. Din 100 de elevi chestionați, 48 au răspuns că citesc întreaga lecție de ațitea ori pînă știu să o spună pe dinafară, 34 de elevi au arătat că repetă, pînă ajung la același rezultat cu primul, un pasaj de cîteva rînduri, apoi altul și așa mai departe și numai 19 elevi caută, după cum ne-au relatat, să grupeze cunoștințele din lecție în jurul citorva ideilor principale, pentru ca, pe această cale s-o pătrundă, s-o înțeleagă.

Statistica este alit de elocventă, încît ne scutește de comentarii.

Studiul geometriei

nu-i tot una

cu studiul istoriei

Profesoara Vișoica Balinescu, specializată în pedagogie și psihologie, este directoroarea Școlii generale nr. 76 și responsabilă comisiei metodice a diriginților din raionul Tudor Vladimirescu. Cînd i-am solicitat cîteva observații în legătură cu tema în discuție, a început prin a ne spune lucruri generale: că la toate școlile raionului s-a înscris, în plan, sarcina de a se da elevilor, la orele de dirigenție, îndrumări pentru pregătirea lecțiilor pentru desfășurarea studiului individual, că și părinții au fost orientați în acest sens, în cadrul lectoratelor. Stăruim:

— Ce îndrumări li s-au dat elevilor? — Cele cuprinse în manualele de pedagogie; să se ierarhizeze pregătirea, în funcție de disciplinele „mai grele” și „mai ușoare”, să se înceapă mai întîi cu studiul manualului și al notițelor și apoi să se treacă la efectuarea temelor, studiul din manual să se facă pe paragrafe și... cam așî.

— Sînt suficiente asemenea indicații? — E tot una studiul unei demonstrații de geometrie cu studiul unei lecții de istorie sau al unei lecții de chimie? — Trebuie să vă mărturisesc că, după ce am asistat la o serie de ore de dirigenție în care s-au dat asemenea îndrumări, am ajuns și eu înșiși la concluzia că ele au un caracter prea abstract, prea general și destul de formal. Mulți diriginți caută să suplînească deficiențele discuțiilor pe tema „Cum să ne pregătăm lecțiile” cerînd unor elevi — și buni și slabi — să vorbească despre felul cum învață. Dar acest procedeu nu duce nici el, întotdeauna, la rezultate bune. Sînt elevi slabi care învață după toate regulile — sau cel puțin afirmă că învață așa — după cum unii elevi foarte buni afirmă că învață altfel decît i-am îndrumat noi. Reiese deci, în clasă, că practica infirmă îndrumările noastre. Desigur, un diriginț precupeț știe să iasă din încurcătura în care îl pune o asemenea situație. Nu e însă mai puțin adevărat că problema rămîne deschisă. Într-adevăr, putem considera oricare recomandare un panaceu pedagogic universal, putem să avansăm o metodă general aplicabilă, un regim zilnic ideal de lucru al oricărui elev? Eu cred că nu.

Părerile majorității profesorilor consultați de noi este că una dintre soluții ar fi ca o parte din orele lăsate de programe la dispoziția profesorului să fie folosite pentru îndrumarea elevilor asupra modului cum să învețe în condițiile specifice ale materiei respective. Profesoara de istorie Iosifina Croitoru, de la Școala generală nr. 82, dă asemenea îndrumări la începutul anului, după ce le prezintă elevilor materia pe care o vor studia și după ce subliniază aspectele cărora trebuie să le acorde cea mai mare atenție. Tot la începutul anului ei li învață cum să amplifice cu date și elemente de amănunt schema generală de pe tablă.

— Pentru că a venit vorba de această vestită schemă, nu credeți că s-ar putea încerca uneori să li se ceară elevilor să alcătuiască singuri schema pe caiete?

— Personal aș fi tentată să încerc așa asemenea procedeu. Numai că, dacă aș avea vreo inspecție...

— Să facem abstractie de inspecție, ce alt rău s-ar mai putea întîmpla?

— În cel mai nefericit caz, să se rateze complet lecția, deci să fie necesar s-o mai țin o dată. În schimb, aș avea un indice exact al capacității fiecărui elev de a analiza o lecție în mod independent, adică, în ultimă instanță, al posibilității lui de a studia individual.

Ori asta reprezintă, după părerea mea, un câștig considerabil. Da, da, neapărat să încerc procedeu...

— Pentru că sinteți profesoară de istorie și pentru că la această disciplină se folosesc mai cu seamă așa-numitele tablouri sinoptice, care indică pe verticală cronologia și pe orizontală diferitele evenimente istorice, am vrea să știm ce credeți despre valoarea lor ca auxiliari în studiul individual al elevilor?

— În general sînt utile, căci după parcurgerea unui număr mai mare de capitole, la recapitulare, dau elevului o imagine de ansamblu asupra epocii studiate. Am avut însă ocazia să văd numărați elevi înainte de examen, înlocuind orice recapitulare cu consultarea febrilă a tabloului sinoptic și întorcînd ca o litanie cu el în față: „Tepeș Vodă — prima domnie între... a doua domnie între...” Așadar, să folosim tablourile sinoptice, dar după ce i-am învățat pe elevi să învețe sistematic!

Dincolo de făgașul

stereotipului

Profesorul atent la modul cum răspund elevii își poate da întotdeauna seama dacă elevii lui au deprinderi bune de studiu sau învață mecanic. Să luăm, de pildă, un moment din timpul verificării cunoștințelor la o lecție de geografie. Unui elev i s-a cerut să formuleze o definiție. În timp ce răspunde, el scită la un termen, greșește. Apoi, după ce stă pe gînduri o clipă, revine și întregeste repede definiția. Profesorul ia în considerație, la notare, ezitarea elevului și lecția continuă. Lucrurile par normale. Si totuși, nu sînt. A fost lăsată la o parte o întrebare capitală pe care profesorul trebuia să și-o pună atunci: cum a ajuns elevul la răspunsul corect — printr-un proces de gîndire logică?

Desigur, nu dispunem încă de mașini electronice cu programări speciale de tip pedagogic care să ne dea instantaneu, pe baza unor formule de calcul, răspunsul exact la această întrebare. Dar dispunem de aparatele noastre de investigație cu incontestabilă valoare, al căror impuls motor se numește **măiestrie pedagogică**. Cîteva întrebări care să scoată problema de pe făgașul stereotipului, al rutinei — și imediat vom observa că celor care

Cîteva elevi de vîrstă diferite învață. Dar cum? Aceasta nu se vede din fotografie.

Trebuie să recunoaștem: în clasele de care răspundem sînt mulți elevi despre ale căror metode de studiu nu știm mai mult decît știm despre metodele elevilor din aceste fotografii.

MIRCEA HERIVAN

Ce este eloxarea?

Printre mijloacele tehnice de largă aplicare utilizate în industria modernă în scopul protejării unor metale de largă întrebuintare se înscrie eloxarea. Datorită eloxării, folosirea aluminiului ca metal de consum în industrie, în tehnica decorativă și în viața cotidiană a făcut pași uriași.

Prin eloxare se înțelege oxidarea anodică a aluminiului, un procedeu electrochimic de tratare a acestui metal în vederea formării pe suprafața lui a unui strat protector de oxid. Spre deosebire de oxidul natural, format spontan o dată cu expunerea aluminiului la aer, oxidul rezultă prin anodizare are o grosime mai mare, atîngînd chiar 12 microni, este cu mult mai dens și nu se lasă îndepărtat cu ușurință de pe suprafața metalelor.

Eloxarea cere o pregătire prealabilă a suprafeței metalului, realizată printr-o simplă curățare în soluție de sodă caustică, de o anumită concentrație și la temperatura obișnuită. După ce se spală metalele cu apă rece și apoi cu apă caldă, curățirea este desăvîșită prin așa-zisa decapare anodică, carea li se supune în continuare metalul timp de cîteva minute.

Tratamentul propriu-zis de „anodizare”, constă în depunerea pe metal a stratului izolant, într-o baie electrochimică alcătuită dintr-un amestec în proporții bine stabilite, de acid cromic, acid sulfuric și acid oxalic. Denumirea tratamentului vine de la faptul că aluminiul funcționează ca anod în baia respectivă de electroliză. Datorită anodizării, aluminiul se acoperă cu o pătură de oxid de aluminiu lăcuiosă, elastică, aderentă și foarte omogenă. Rezultatele procesului de eloxare depînd direct de densitatea de curent cu care se lucrează, de tensiunea de lucru a acestuia, de concentrarea băii de electroliză și de timpul de expunere în baie.

Eloxarea în scopul obținerii unui strat izolant se realizează lucrînd la densități mici de curent, dar la tensiuni ridicate. Eloxarea decorativă este obținută lucrînd cu densități de curent de circa 2 amperi pe decimetru patrat dar sub o tensiune mică, de numai 4—6 volți. În cazul eloxării decorative benzile de metal eloxate se introduc în soluții apoase sau alcoolice de pigmenți organici, care dau frumoase culori stratului — roz, roșu, albastru, galben, argintiu.

Pătura de protecție serveste fie ca apărător împotriva coroziunii, fie ca strat antitermic sau oglindă de aluminiu pentru reflectare și în scopuri decorative.

Astăzi nu a rămas aproape loc aluminiului în care să nu-i fi întîlnită. Garniturile metalice ale (spre exemplu „Fram”), terose sau tub colorat, piesele de aer liber (vînt, aer marin, schelele aparente ale bărcilor), rate în bronz sau argint, drări metalice aparțin tehnice și panouri montate la exteriorul corății de inter-

Si memorizare, dar...

Psihologia pedagogică subliniază adevărul — cunoscut de mult dar adesea uitat — că procesul de deprindere a elevilor cu studiul sistematic, cu metoda învățării are un caracter continuu, marcînd o serie de trepte diferențiate nu numai cantitativ, prin creșterea volumului de cunoștințe și a domeniilor abordate, ci și calitativ, corespunzător desfășurării procesului dialectic al cunoașterii.

Să pornim așadar de la primele trepte, realizate în primele clase ale școlii generale, la ce ne-a spus, în legătură cu aceasta, învățătoarea Smărandița Ciocirlean de la Școala generală nr. 3 din Craiova:

Datorită faptului că în programele școlare pentru primele clase domină elemente care solicită foarte mult memoria sau umăresc formarea unor deprinderi de calcul, există primejdia ca

TEHNICA ȘCOLARĂ

— Realizări, cerințe, posibilități —

— La sfârșitul anului 1965 producția I.M.D. a depășit pe aceea din anul înființării — 1951 — de peste 10 ori.

— În cei 15 ani de activitate I.M.D. a executat peste 500 de sortimente de materiale necesare pentru predarea diferitelor discipline în școli de diverse grade și câteva milioane de diapozitive.

— Până la sfârșitul cincinalului producția I.M.D. va crește cu aproximativ 50 la sută.

Expoziția de material didactic organizată cu prilejul împlinirii a 15 ani de activitate a întreprinderii de material didactic este primită cu viu interes de către învățători și profesori care, cercetându-i standurile, exprimă interesante aprecieri cu privire la exponatele prezentate.

MATERIALUL DIDACTIC PENTRU ÎNVĂȚĂMINTUL PREȘCOLAR este prezent în expoziție mai ales printr-o serie de ingenioase jocuri de construcții bazate pe noi cercetări în domeniul psihologiei copilului și executate în forme și culori atrăgătoare, cu accentuate preocupări pentru aspectul lor estetic. Educatoarele cu care am stat de vorbă în fața acestui stand și-au exprimat dorința ca jocurile prezentate să intre cât mai repede în producție. În același timp ele au apreciat că planșele pentru construirea diferitelor imagini sînt de dimensiuni prea mari, ceea ce determină o mînuire greoaie, și au propus să se realizeze o reducere a lor la scara 1/2 sau chiar 1/4.

SECTORUL DE ȘTIINȚE NATURALE al I.M.D.-ului se bucură de mai multă vreme de o binemerită reputație atât în școlile din țară cât și peste hotare, unde materialele didactice confecționate de acest sector au început să fie achiziționate în cantități din ce în ce mai mari. Remarcabile sînt, în această expoziție, preparatele prezentînd diferite faze ale dezvoltării fătului, diferitele organe înfățișate ca incluziuni în materiale transparente, corpul uman cu organe din material plastic, demontabile. Profesorii de științe naturale care au vizitat expoziția au apreciat pe deplin aceste realizări, sugerînd în același timp I.M.D.-ului să lărgască sfera produselor realizate în noile tehnici pe care le permite utilizarea maselor plastice, eliminînd cît mai curînd din producție mulele de ghips grele, casabile și cu aspect inestetic.

PENTRU PREDAREA MATEMATICII s-au prezentat în expoziție materiale în general cunoscute: truse pentru demonstrații de geometrie în spațiu, figuri geometrice executate din materiale transparente pentru a se putea urmări principalele linii interioare etc. Opiniile specialiștilor se referă în această privință mai ales la faptul că producția de material intuitiv pentru matematică ar trebui să aibă în vedere îndeosebi școala generală, acoperînd aici un număr cît mai

mare de capitole, intrucît în predarea cunoștințelor în liceu primează abstractizarea.

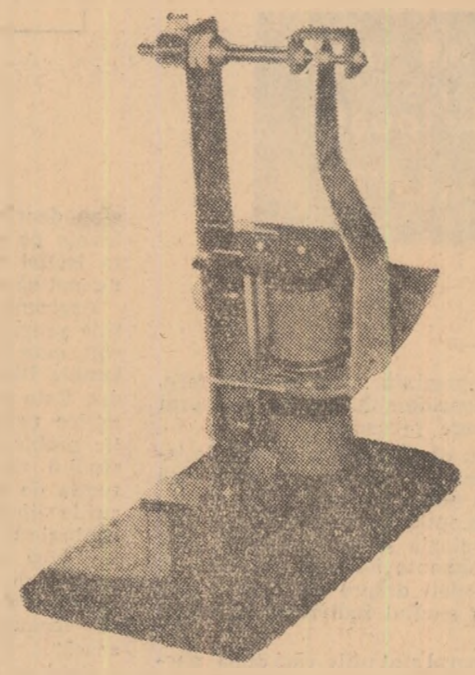
STANDUL CU EXPONATE PENTRU FIZICĂ ȘI CHIMIE este, fără îndoială, cel mai reprezentativ pentru progresele întreprinderii de material didactic. De aceea aprecierile cu privire la acest stand — atât pozitive cît și critice — au fost aici mai numeroase, fiind ca etalon posibilitățile reale dovedite de nivelul tehnic al realizării unor aparate. La loc de frunte în rîndul acestora se numără noile truse pentru experiențe de electromagnetism, realizate în două variante — una pentru școala generală și alta pentru liceu — aparatul pentru studiul interferenței sonore și aparatul pentru producerea și studiul undelor electromagnetice de înaltă frecvență, care permit prezentarea demonstrativă și experimentală a unor capitole de bază din domeniul fizicii moderne. Calități și performanțe îmbunătățite prezintă și o serie de aparate intrate încă din anii trecuți în producția de serie, așa cum sînt de pildă aparatele pentru verificarea legii lui Ohm și gruparea conductoarelor, pentru studiul rezistenței electrice etc. În general — au observat profesorii de fizică — prototipurile prezentate au calități tehnice funcționale și estetice superioare producției de serie. De aceea, una dintre sarcinile de bază ale I.M.D. în anul 1966 trebuie să fie ridicarea calității tuturor produselor pînă la nivelul prototipurilor. Specialiștii consideră că ar fi binevenită, pe această linie, colaborarea mai strînsă a I.M.D.-ului cu unele întreprinderi și institute specializate de multă vreme în producția unor piese sau aparate auxiliare cu performanțe superioare, cum sînt întreprinderile „Electromagnetica” și „Automatica”, întreprinderile de aparate de măsură și control-Otopeni, Institutul de fizică atomică etc.

O problemă care își așteaptă rezolvarea — au constatat profesorii de specialitate — este aceea a îmbunătățirii execuției pieselor din material plastic care, uneori, cum este cazul la voltmetru, se defectează și se sparg destul de repede, împiedicînd funcționarea aparatelor. În același timp, mulți vizitatori propun ca I.M.D. să producă piese și subsambluri tipizate pentru un grup cît mai mare de aparate, care să se găsească în cantități suficiente ca piese de schimb. De altfel, se cere cu insistență ca aparatele mai complicate să cuprindă în trusa de livrare și unele piese de schimb strict necesare.

PENTRU CELELALTE MATERIALE PREZENTATE ÎN EXPOZIȚIE se remarcă în primul rînd ceea ce putem considera punctul de maximă tehnicitate în producția I.M.D.-ului — laboratorul fonetic experimental, utilizat începînd din acest an în cadrul Liceului „Ion Negulescu”. Este un produs cu care întreprinderea se poate bucura cu drept cuvînt mîndră și care dovedește totuși o exigență sporită ce se manifestă față de producția ei în ambianță este pe deplin justificată. Se impune ca, o dată cu trecerea la producția

de serie a laboratoarelor lingvistice, să se mențină și chiar să se îmbunătățească calitățile prototipului.

I.M.D. realizează în prezent și o cantitate apreciabilă de diapozitive. Calitățile acestora sînt însă, după cum afirmă cadrele didactice, foarte inegale, ceea ce se datorește în bună parte faptului că unele din ele sînt reproduceri după fotografii și nu după negativul original.

Pendul pentru demonstrarea curentilor Foucault

Am vrea să consemnăm, în încheiere, dorința manifestată de mulți vizitatori ai expoziției I.M.D.-ului, de a se organiza o expoziție permanentă în cadrul căreia specialiștii să facă demonstrații practice, pentru ca profesorii să-și poată da seama de calitățile aparatelor, de sfera experiențelor la care pot fi folosite, avînd în același timp posibilitatea de a cunoaște modul lor de manipulare. O asemenea expoziție ar trebui să fie accesibilă tuturor cadrelor didactice din țară, organizîndu-se în același timp vizitarea ei de către viitorii profesori, studenți ai universităților și ai institutelor pedagogice.

Producția de material didactic din țara noastră urmează de la an la an o linie continuu ascendentă. În fața ei stau sarcini mereu sporite cantitativ și calitativ, sarcini ce izvorăsc direct din acțiunea largă de modernizare a învățămîntului. De aceea se impune mobilizarea tuturor resurselor de care întreprinderea de material didactic a dovedit că dispune, pînă la producția ei să devină modernă în cel mai înalt înțeles al cuvîntului, dînd școlilor material didactic tot mai valoros.

EUGEN VALEANU
EMIL VINTU

În anul care începe, editurile noastre vor publica numeroase lucrări de literatură beletristică, ideologică, științifică și tehnică. Spicuim, din planurile Editurii pentru literatură, Editurii tineretului și Editurii didactice și pedagogice pentru anul 1966 o serie de titluri care îi vor interesa în mod deosebit, credem, pe învățători și profesori.

În **Editura pentru literatură** vor apărea în acest an noi lucrări în proză ale scriitorilor noștri. Subliniem astfel apariția romanului **Saira** de Zaharia Stancu, **Steaua miniei** de Fănuș Neagu, **Nopti fără somn** de Alecu Ivan Ghilia, cărora li se adaugă un roman de Marin Preda cu titlul încă nefixat, romane aparținînd lui V. Em. Galan, Constantin Chirăși etc.

Edițiile de autor își vor îmbogăți zestrea cu volumele XII-XV din **Arghezii**, volumul XX din **Sadoveanu**, volumul V din **Ion Agărbiceanu**, volumele III-VI din **Ch. Călinescu** etc.

Dintre edițiile care apar în 1966 în colecția **Scriitori români** evidențiem **Opere** volumul I și II de Ion Heliade Rădulescu, **Opere alese** volumul I, II, III de Vasile Alecsandri, **Opere alese**, 2 volume, de Costache Negri, **Opere**, volumul I, II de Al. Macedonski, primele trei volume ale seriei de **Opere** de Delavrancea. Menționăm de asemenea apariția unor ediții de **Opere alese** de Titu Maiorescu etc.

Ne vom opri și asupra unui alt sector din bogata activitate pe anul 1966 al Editurii pentru literatură. Este vorba de seria **Monografii critice**, care îi interesează în mod deosebit pe profesorii de literatură română. Ea se va îmbogăți cu câteva studii valoroase: **Al. Macedonski**, de Adrian Marino, **Eugen Lovinescu — critică literară** de Ileana Vrancea, **G. Topirescu** de Constantin Ciopraga, **Tudor Vianu** de Ion Biberă etc.

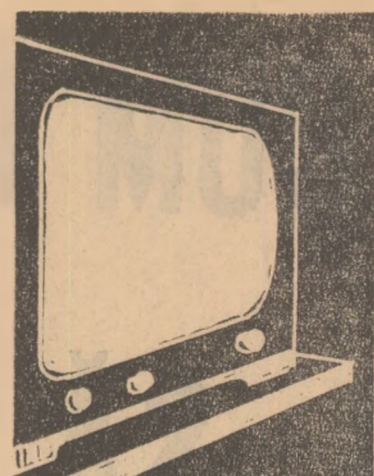
Editura Tineretului va publica numeroase volume menite să contribuie la educarea comunistă a elevilor. Dintre cărțile pentru copii care vor apărea în cursul anului 1966 menționăm: **Dreptatea lui Ion Vodă și Omul de piatră** de V. Eftimiu, **Mici și mai mici** de Al. Popovici, **Istoriisiri adevărate** de N. Sevastos.

Redacția științifică a Editurii tineretului pregătește apariția lucrărilor: **Spre Marte** de St. Andreescu, **Străbătînd oceanele** de Al. Retinsky, **Animale dispărute** de Tudor Opriș, **Maorii** de G. Doru.

În **Editura didactică** și pedagogică vor apărea pe lângă manualele școlare, o serie de lucrări de literatură pedagogică și metodică. Iată câteva dintre ele: **Comisiile metodice în școala generală** de Ion Novac și V. Velican; **Contribuția elementelor de istorie locală la formarea patriotismului socialist** de Ion Reteagan; **Ion Slavici despre educație și învățămînt** de Teodor Gall, **Educația muzicală în grădinița de copii** de A. Dolgoș și E. Marinescu; **Disgrafia la școlarul de vîrstă mică**, sub redacția lui G. Păunescu; **Ce ar putea să spună ei**, de Luiza Vlădescu.

CĂRȚI

Anul 1966 consemnează crearea de către radiodifuziune a unui adevărat sistem de emisiuni școlare, concepute ca auxiliare direct al procesului de învățămînt.

Vom prezenta pe scurt asemenea emisiuni din ciclurile **De ce?**, **Roza vinturilor** și **Vreau să știu**, prevăzute pentru trimestrele II și III ale acestui an școlar, emisiunile pe care învățătorii și profesorii le pot include în planurile lor ca materiale pentru largirea orizontului de cunoștințe al elevilor.

Să începem cu clasele I-IV, cărora le este rezervată emisiunea „De ce?”. Prin scurte scenarii vor fi lămurite probleme interesante pentru cei mici, ca de pildă de ce un pom înfloresc mai devreme și alții mai târziu (tema „Lîvada”), ce fel de legume pot fi cultivate lingă casa (tema „Grădina de legume”), de ce cîinii seamănă cu lupii, care sînt primele păsări călătoare care vin la noi în țară (tema „Animale”).

Pentru elevii clasei a V-a, în legătură cu tema „Clima Asiei”, va fi transmis un scenariu intitulat **Aventurile căpitanului Urgan** pe meridianul 90 est. Pentru aceeași clasă, în legătură cu predarea statelor Europei vor fi transmise emisiunile „Pe Volga în jos” realizată cu concursul radiodifuziunii din Moscova, „Primăvara în fiordurile scandinave” și câteva interesante note de călătorie din Austria.

Tot la geografie, pentru clasa a VI-a, în legătură cu tema „Australia” se vor transmite însemnările de călătorie ale acad. prof. Eugen Pora, intitulate „Spre marea desert australian”. În legătură cu tema „Oceania” va fi prezentat scenariul „Enigma atolului A-Tea”. La tema „America de Nord” se va referi emisiunea „O călătorie din Arctica canadiană la Tropicul Răului”, iar la tema „America de Sud” — emisiunea „Aventuri de-a lungul Anziilor”.

Pentru clasa a VII-a, al cărei elev studiază geografia fizică, vor fi difuzate scenarii. Este posibilă realizarea proiectului **Moho 2°** în care va fi vorba despre incercările de a se efectua un foraj către centrul Pămîntului (tema **Litosferă**), „Cercul de foc” (tema **Vulcanii și fenomenele vulcanice**), „Misterioasa lume a ghetarilor” (tema **Apa ca agent modelator al scoarței Pămîntului**) etc.

În ceea ce privește lecțiile de geografie pentru clasa a VIII-a, vor fi transmise emisiuni în legătură cu tema „Populația Republicii Socialiste România”. Grupajul de reportaje „Trei popasuri pe mările care petrolează”, emisiunea „O vizită la Combinatul chimic Victoria”, ca și radioreportajele „Peisaj nou la Cheile Argeșului” și „Primăvara în Bărăgan” se vor referi la capitolele „Geografie economică”.

Emisiunile în ajutorul școlărilor din ciclul **Vreau să știu** se vor referi, printre altele, la temele: **Diataza corpurilor**, **Miscarea oscilatorie** și **Schimbarea stărilor de agregare** (din programa de fizică pentru clasa a VI-a).

EMISIUNI

Între lucrările care vor fi implicate pe discuri „Electrorecord”, în cursul anului 1966, cele cu caracter instructiv-educativ, concepute pentru a folosi ca mijloc audio în timpul predării lecțiilor sau la studiul individual ocupă un loc important. De altfel, de pe acum „Electrorecordul” a început să acorde școlii un interes sporit.

Pentru preșcolarii și pentru școlarii mici a aparut recent basmul dramatizat „Prislea cîț vitez și merce de aur” după Petre Ispirescu (EXD 1109) și urmează să apară, în cursul primului trimestru al acestui an, adaptarea basmului „Nehinț” după Barbu Delavrancea (EXD 1117). Educativ pot folosi cu succes aceste basme implicate pe disc, combinate cu prezentarea la diascop a diafilmelor cuprînzînd imagini reprezentative din aceleași basme.

Profesorii de literatură română vor avea la dispoziție câteva auxiliare prețioase în predare și în activitatea cercurilor literare: piese de teatru: „**Fintina Blanduziei**” de Vasile Alecsandri (EXE 0203), într-o interpretare prestigioasă, avînd în frunte pe regizorul artist al poporului George Vrața, precum și piesa „**Zărisii**” de Alexandru Mirodan (EXE 0208) interpretată de artiștii poporului Radu Beligan și Marcel Angheliescu, în regia maestrului emerit al artei Moni Ghelester.

Recent a apărut în magazinele specializate și în librării seria de discuri pentru predarea limbilor străine, avînd drept bază manualele actuale ale școlii generale. Acestea sînt discurile pentru **predarea limbii ruse la clasele a VI-a și a VII-a** (EXE 0204, 0205), **discurile pentru predarea limbii engleze la clasele a VI-a și a VII-a** (EXE 0206, 0207) și discurile pentru **predarea limbii franceze la clasele a VI-a și a VII-a** (EXE 0208, 0209).

Pentru înființarea muzicală a elevilor un interes deosebit prezintă **cei două discuri și expuneri ilustrate despre elementele constitutive ale muzicii** (EXD 1107, 1118) cuprînzînd noțiuni despre ritm și metru, despre tempo și modie, despre polifonie, armonie și dinamică și despre timbru. Pentru formarea unui prim orizont muzical al elevului, colecția **Discooteca** pentru toți va aduce în continuare piese de largă popularitate din colțurile diverselor denoșii și genuri muzicale. Astfel urmează să apară un disc intitulat **Șase cîntece și doine de Tiberiu Brediceanu**, în interpretarea unui cvartet vocal al Filarmonei de stat „George Enescu” (ECC 645). Muzica simfonică românească va fi reprezentată de discul cuprînzînd înregistrarea **Sinfoniei nr. 1** și a **sătel din filmul Muntele Răsărit** de Ion Dumitrescu (ECC 0210), iar repertoriul simfonic universal va fi reprezentat și prin două înregistrări deosebite de valoroase ale lucrărilor lui Franz Liszt — **Sinfonia Faust**, **Procesiune nocturnă** și **Valsul Mephisto** realizate de orchestra simfonică a Filarmonei de stat „George Enescu” condusă de cunoscutul dirijor Roberto Benzi.

DISCURI

Coreșpondență

Prof. Cornel Popescu, Brănești, raionul Fîlășia.

Reținem, din referirile pe care le faceți la necesitatea studiilor comparative a limbilor române, observația dvs. cu privire la lipsa de concordanță dintre programele de învățămînt, care face ca „în clasa a I-a franceză, elevii să nu poată să conjugare și să verbe în infinitiv”. Într-un comunicat indicativ, în care se vorbește despre o notă de la un elev, se spune că el nu poate să scrie în franceză. Într-un alt comunicat se spune că el nu poate să scrie în franceză.

Prof. Gh. I. Căpitan, Liceul nr. 1 din Anina

Sîntem de acord că „notele trebuie să reflecte în mod obiectiv nivelul cunoștințelor și deprinderilor elevilor”, după cum sîntem de acord că „notele 1 sau 2 se dau elevilor în caz de rea-voință și lipsă totală de cunoștințe”. Problema devine ceva mai complicată atunci cînd dezaprobați nota care a fost acordată elevilor care copiază. E adevărat, actul copierii în sine constituie o abatere disciplinară fără să ilustreze decît indirect un nivel scăzut de pregătire. Ca adevărat, spunem dvs., el ar

trebui să fie sancționat prin scăderea notei la purtare. Rămîne însă nelămurită, în acest caz, o întrebare: cum să fie notate totuși lucrările aparținînd elevilor care au încercat să copieze? Să fie pur și simplu anulate? Aceasta ar atrage după sine necesitatea de a-1 obliga să repete lucrarea, ceea ce ar însemna să înlocuim sancțiunea printr-un privilegiu. Pe de altă parte, copiatul nu oglîndește — pe lângă lipsa de cunoștințe — și rea-voință?

Louis Roman, Liceul nr. 2 din Lehliu.

După cîte rezultate din scrisoarea dvs., intenționați să ne trimiteți o suită de articole care să „prezinte filmul comunicării noilor

cunoștințe la cîte o lecție, indicînd materialele din istoria locală, precum și metodele și procedeele folosite personal la prezentarea lor pentru obținerea unei înalte eficiențe instructiv-educative”. Este vorba deci de o lucrare metodică mai amplă, ale cărei capitole ar fi prezentate pe rînd. Larga sferă tematică pe care trebuie s-o acopere publicația noastră nu ne îngăduie însă să acordăm unei probleme particulare de metodică, la un singur obiect, un spațiu atît de amplu. Puteți trata problema publicării unei astfel de lucrări cu o editură. Pentru gazeta noastră este mai potrivit un articol succint în care să tratați cîteva probleme de principiu pe care le considerați esențiale.

Prof. Constantin Nedelcu, București.

Observația dvs. privind inversarea arbitrară a numelui este întemeiată. Într-adevăr, așa cum spuneți, în limba română prenumele se așează înaintea numelui și de la această regulă se face excepție numai în cazul listelor alfabetică, unde numele este așezat înaintea prenumelui. Exemplele pe care le-ați înțeles și care v-au determinat să faceți această observație sînt evidente, greșeli. Deși în primul rînd de competența Institutului de lingvistică, cărui pe bună dreptate v-ați adresat, problema trebuie să se afle și în atenția profesorilor care îi învață pe elevii regulile limbii române.

Ion Florea, Școala generală din comuna Ciurești raionul Bujora.

Incontestabil, profesorii trebuie să fie astfel încadrați încît să predea aceste discipline pentru care s-au specializat, iar directorii de

școli trebuie să aibă competența și pregătirea necesară pentru a îndruma cu succes colectivele pe care le conduc. Aceste principii sînt recunoscute, admise, recomandate în mod oficial. Pleoaraia dvs. se află astfel în fața unor uși deschise. Nu știm dacă aveți în vedere un anumit exemplu concret în care s-a procedat împotriva acestor principii.

Prof. Constantin Popa, Școala generală din comuna Brebina, raionul Roșiorii de Vede.

Recunoaștem, alături de dvs., că „Metodica predării istoriei patriei” nu poate înlocui „Metodica predării istoriei universale” și ne facem ecoul dorinței dvs. de a se edita o astfel de metodică. Reținem totuși propunerea de a publica unele articole privind probleme ale predării istoriei universale.

Prof. Alexandru Manol, Liceul din Moinești, Bacău.

Considerăm interesantă și utilă inițiativa dvs. de a

se organiza programe artistice în limba franceză, cuprînzînd cîntece populare, muzică ușoară, recitări, scene etc. Credem că ele vor contribui într-adevăr la îmbogățirea cunoștințelor de limba franceză ale elevilor. Se impune însă ca piesele programului să fie alese cu deosebită grijă, astfel încît ducînd la largirea orizontului de cunoștințe al elevilor, să contribuie în același timp la educarea lor în spirit comunist.

Prof. P. Bejenaru, șeful secției de învățămînt a raionului Rădăuți.

Am reținut din materialul dvs. câteva idei interesante, între care se înscrie, în primul rînd, atenția și acordajul pregătirii cadrelor didactice în vederea modernizării predării. Pe bună dreptate subliniați că „orientarea spre calitate înseamnă o organizare minuțioasă a întregii activități în toate compartimentele, un înalt spirit de

răspundere, utilizarea și promovarea metodelor și mijloacelor moderne de predare, creșterea exigenței pentru munca personală și pentru cea a elevilor”. Este de asemenea justă ideea că, „deși toate formele de activitate metodică pot fi utile și prețioase, ele nu pot înlocui niciodată studiul individual, care este baza pregătirii temeinice a fiecărui învățător și profesor”. În legătură cu raportul dintre utilizarea materialului didactic clasic și al celui modern, sîntem de acord cu dvs. că este „greșită părerea acelor cadre didactice care înclină să creadă că magnetofonul sau televizorul înseamnă renunțarea definitivă la materialul didactic obișnuit și lichidarea funcției profesorului”.

Prof. Gheorghe Dascălu, șeful secției de învățămînt a raionului Istria.

Fără să includă neapărat o disocier pe faze, pregătirea profesorului pentru lecție presupune într-adevăr necesitatea unui studiu permanent și sistematic, cunoașterea a tot ce a

pare nou în specialitate, studierea manualelor și programelor, a lucrărilor de pedagogie și metodică, stabilirea amănunțită a modului de desfășurare a lecției, a structurii acesteia, a temelor care trebuie să fie date spre rezolvare elevilor. De asemenea este adevărat că scopul întocmirii unui calendaristic este acela de a stabili locul și conținutul fiecărei lecții în cadrul unui sistem general de lecții, ca și concluzia care decurge de aici, că planul calendaristic nu trebuie să propună cuprinderea unor elemente de amînuțit privind desfășurarea muncii în clasă. În legătură cu ceea ce trebuie să conțină planul calendaristic reținem ideea că scopul fiecărei lecții este determinat și de anumite elemente imprevizibile în momentul alcătuirii planului, ca, de pildă, aceea că rubrica privind fixarea temei pentru această lecție trebuie completată în funcție de scopul lecției, de conținutul ei, de nivelul și de cerințele clasei la un moment dat.

Red.